

Prekentekest: Matt 3,13-17

Jesus drog fra Galilea til Jordan og kom til Johannes for å bli døpt av ham. Men Johannes ville hindre ham og sa: "Jeg trenger å døpes av deg, og så kommer du til meg!" Jesus svarte: "La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet." Da lot Johannes det skje. Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. Og det lød en røst fra himmelen: "Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i."

Det hadde vært vekkelse på stedet. Predikanten hadde holdt på i uke etter uke. Han forkynte et enkelt og klart budskap. Ikke særlig populært budskap, ikke et budskap folk likte å høre, men merkelig nok, det traff folk hjemme. Det kom et stadig tilsig av mennesker til møtene, selv om stedet var forholdsvis bortgjemt og fasilitetene dårlige. Nyhetene om denne særegne og noe underlige predikanten bredte seg. Jeg tror mange kom av ren nysgjerrighet. Men, så hadde det skjedd noe. Det enkle budskapet gikk rett til hjertet, - eller var det samvittigheten det traff? *"Øksen ligger allerede ved roten av trærne,"* hadde han sagt; *"hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden."* Det var harde og skremmende ord om dom og straff. Ord om en rettferdig Gud som stilte krav til menneskers liv. Folk samlet seg rundt døperen Johannes og spurte; *"Hva skal vi gjøre?"* De forstod umiddelbart at dette budskapet hadde med dem å gjøre.

Døperen Johannes døpte i ødemarken ved Jordanelva. Han sa selv om denne dåpen at det var en dåp med vann til omvendelse. Dette var før den kristne dåpen kom. Mennesker var på kollisjonskurs med Gud. De måtte vende om. Og folk kom i store flokker og lot seg døpe. Johannesdåpen hadde sin forløper i proselyttedåpen og i Det gamle testamentets renhetsforskrifter der det var foreskrevet renselse hvis noen var blitt urene og dermed forhindret fra å delta i menighetens fellesskap. Når de nå ble døpt så bekjente de at de var syndere. Det betyr at disse menneskene gav Gud rett i hans dom. Kanskje de tenkte på vannet som symbol for syndefloden, Guds dom over menneskers urenhet og ondskap. Ved å ta del i dåpen forberedte de seg på Guds endegyldige dom den dagen tiden går over i evigheten. Ved å gi Gud rett i sin dom, gav de også Gud ære.

Men Johannesdåpen pekte framover. Johannes forkynte og sa: *"Jeg døper dere med vann. Men det kommer én som er sterkere enn jeg. Jeg er ikke engang verdig til å løse sandalremmen hans. Han skal døpe dere med Hellig Ånd og ild."* Den kristne dåpen var ennå ikke innstiftet. Men døperen varslet en ny dåp, en dåp som også var en dåp i Den Hellige Ånd. Jesus sa om denne kristne dåpen: *"Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike."* Joh.3,5.

Da stod Jesus der en dag midt i folkemengden nede ved Jordanelva. Han stod der blant dåpskandidatene. Døperen Johannes sa, vel vitende om at dåpen var en omvendelsesdåp der den som skulle døpes bekjente sine synder: *"Jeg trenger å døpes av deg, og så kommer du til meg?"* Jesus svarte: *"La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet."*

Ikke rart at Johannes først ikke ville. Jesus var i dårlig selskap. Jesus passet ikke inn i bildet av syndere. For det måtte jo være motsatt. Det måtte jo være døperen Johannes som trengte å døpes av Jesus. Det finnes noen store øyeblikk i menneskehetens historie der viktige ting skjer. Noen ganger skjer det, og så ser vi i ettertid at det har vært viktig. Andre ganger er man forberedt, det som skjer er annonsert. Hundrevis av år før Jesus og døperen Johannes stod ved Jordanelva hadde Gud talt til profetene. I andre halvdel av Jesajaboken i Det gamle testamentet kan vi lese om Herrens lidende tjener som skildres som *rettferdig*, dvs. en som gjør etter Guds vilje og ikke har synd. Selv om Herrens lidende tjener var rettferdig, står det at Gud skulle la ham dø som om han var urettferdig. Og videre at han skal gjøre de mange rettferdige når de kjenner ham; for han har båret deres synder.

Det måtte være en følelse av at nå møtes tid og evighet. Da Jesus sa: *"La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet."* Disse ordene må ha virket som et klarsignal på døperen Johannes. Ord som åpnet Det gamle testamentets skrifter for døperen slik at han så i klartekst at denne Herrens rettferdige tjener skulle gjøre syndere rettferdige. Så stod Jesus der i køen, side om side med mennesker som trengte å bli rettferdige fordi de hadde syndet mot Gud og gjort mot hans vilje.

"En dåp må jeg døpes med; hvor tyngtet jeg er til den er fullført!" Luk.12,50. Med disse ordene skulle Jesus knytte sin dåp til fornedrelsen, lidelsen og døden på korset. Vel vitende om hva dette livsprogrammet skulle føre med seg, gikk Jesus ned i dåpsvannet og forente seg med syndere. Om ham ble det sagt *"Se, der er Guds lam, som bærer verdens synd."*

Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. Og det lød en røst fra himmelen: *"Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i."*

Hos døperen Johannes i den dype Jordan dalen var nå himmelen åpen. Det måtte gjøre et veldig inntrykk å oppleve dette. Den treenige Gud var til stede blant nyomvendte mennesker. Gud Faders røst lød fra himmelen. Ånden kom ned som en due, og Sønnen steg opp av vannet. Guds sønn var døpt til sin gjerning. Jesu vei gikk fra dåpen gjennom lidelse til døden på korset. Det startet i dåpen. Der søkte Jesus fellesskap med oss syndere som vender om. I dåpen ble vi forent med han som en gang stod i dåpskøen blant syndere. Hans død og oppstandelse ble vår død bort fra det som skiller oss fra fellesskap med Gud.

Opp av dåpsvannet stod vi alle en gang for å leve det nye livet med en ny rettferdighet, en rettferdighet vi ikke har i oss selv, men som vi den gangen fikk av Jesus og som vi trenger for å kunne ha Gud som Far. Denne rettferdigheten ser ikke alltid vi, men Gud ser den. Den tilregnes oss som lever det nye livet vi fikk i dåpen. Vi er satt inn i en ny familiesammenheng med Gud som Far, med Jesus som bror, med alle som tror på Jesus som søsken. I denne Guds familie finnes det ikke onkler og tanter og søskenbarn. Vi stiller alle på samme linje som arvinger til Guds rike. Og en dag skal vi få gå inn i det fullendte Himmelriket den dagen

Jesus kommer igjen til dom. Den dagen vil det være altoverskyggende viktig at vi har den rettferdigheten Jesus gir.

Ofte søker mennesker sammen i foreninger og fellesskap med likesinnede, folk med felles interesser, eller samme meninger. Men Gud oppsøker mennesker gjennom konfrontasjon. Han kaller til nærhet gjennom oppgjør og bot. På den måten fører han inn i et dypere fellesskap som bygger på forsoning mellom to parter som det i utgangspunktet var en avgrunn mellom. Den hellige og rettferdige Gud kan ikke ha med synd å gjøre. Vi mennesker er av natur mistenksomme og vantro i forhold til Gud. I Jesus Kristus har Gud skaffet forsoning. Som menneske kunne han dø. Som Gud var han rettferdig. Og han bar all verdens synd. Ved døden på korset gjorde han opp den straffen som i evighet skulle vært vår, å være skilt fra Guds kjærlighet i evighet. Så har Gud gjort det på den måten at vi får bytte med Jesus. Det skjer første gang når et menneske blir døpt, men det skjer også siden som et livsprogram for oss. Jesus får vår synd når vi bekjenner den og ber om tilgivelse, og vi får Jesu rettferdighet.

Så skjer det et bytte. Vi kan ikke kalle det en byttehandel. For vi har alle fordelene, mens Jesus har betalt prisen gjennom fornedrelse, lidelse og død. Jeg håper ingen går ut av kirken i dag uten å tenke gjennom hva en har sagt ja til, eventuelt hva en fortsatt sier nei til. Å være kristen krever en klar bekjennelse av at en tror på Jesus og vil høre til hos ham. For evangeliet er gitt oss også for at det skal gis videre. *"Fjerne kyster venter på hans lære,"* leste vi. Men også våre nabolag og våre venner må kunne vite det når vi tilhører Jesus og tror på ham. *"For jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for alle som tror, jøde først og så greker,"* står det skrevet. Rom.1,16.

Så gir Jesus oss ved sin Ånd det vi trenger når vi møter til gudstjenester, hører kristen forkynnelse og tar imot Guds ord. Måtte han som begynte en god gjerning i dere, fullføre den - helt til Jesu Kristi dag.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.